

Meu ben,

Só saben o teu nome pero non a túa historia así que respira fondo, debuxa nos teus beizos o sorriso de doce de leite e repítete incansablemente ollándote no espello que ceibaraste dos lazos para emprender voo e non retornar.

Eles non senten nin tremen como facémo-lo ti más eu. Eles non coñecen a túa brétema nos días tristes pero esquéceo e agora só recorda meu amor que xa non é, xa foi e endexamais serás aquela rapaza que sempre tiña o recendo de biscoito no pelo por pasa-las horas debuxando coa punta do teu dedo índice corazóns e margaridas na fariña que deixaban na mesa da cociña. Mírao pero non esquezas verte, antes ca nada xa é hora de non tremer coma o flan de queixo que facía a túa avoa tódolos domingos. ¿Acórdaste? Aquel cheiro doce e lixeiramente ácido, aquela textura manteigosa e aquel sabor salgado só apreciable para os padais más selectos. Ah! se soubeses como te asemellas a ela! Ti pequena tes o seu don para a maxia más inescrutable e aínda non es plenamente consciente do gran poder que corre polas túas veas. Meu amor, sénteo porque a túa grandeza e a túa lealdade poderán con calquera pedra que obstaculice o teu camiño e as túas feridas serán irrelevantes, sempre que téña-la

fortaleza e a bravura para cicatrizalas dende a súa fonda raíz. ¡Miña nena,
sei que sempre fara-lo así!. Confío en ti.

Non importa cantas veces fírante, non deixes de intentalo. Queda fiel a túa
esencia e se tristura envolve a túa vida nun abrazo ten presente o noso
mantra: “ Os imposibles non existen cando sentes a forza latexando no
corazón, coma para soporta-la dor da espiña e gozar da rosa”

Creo que o teu reflexo esmorece ás veces e percibo interferencias no teu
ollar diante do espello. Perdo cobertura e non refírome aquela na que
deixaches a pegada da túa man unha tarde de verán e logo limpáchela a
lambedelas para non desperdicia-lo chocolate máis puro. Ah!, meu amor es
tan especial e orixinal! Quérote, non esquéza-lo moito que te quero. Se te
amases a ti mesma tanto como ámote eu, ten para si que non atoparías
galaxia de abondo para espallar tódolo meu amor.

Lembra que ti es maxia, ti es estrela, ti es vento e tamén es mar. Meu ben
grava a ferro na túa pel e na túa alma que ti e-lo amor que endexamais
morrerá.

Non deixes de coidarte e de coidarme.

Quérote incondicionalmente.

Leticia Esencia.